

opasna, ubojita i vatrena može biti reč (pre svega pisana), podrazumevajući i asocijativnu stranu aktivnosti firme Remington & sinovi (bili su čuveni proizvođači oružja pre pronalaska pištoljske mašine) i dovodeći ih u sistem neraskidivih komunikacija.

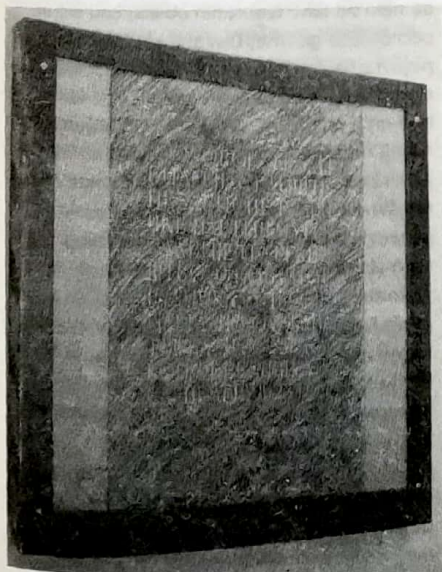
Objekti-slike PITAGORINA TEOREMA i ANGELUS NOVUS otvaraju i zatvaraju izložbu, pokazujući i utvrđujući osnovna interesovanja umetnika Otaševića. Njegova okrenutost i zainteresovanost za običnu stranu predmetne realnosti dobija aktuelni smisao. Plastički tretman predstavljenih predmetnih sadržaja krajnje je objektivistički, rekonstruisan je uz intenzivno kolorističko akcentovanje pojedinih mesta, značajnih za svakodnevnu čovekovu upotrebu. Važnost teme i sižea i dalje predstavlja Otaševiću glavnu preokupaciju.

Dragan Srdić

Galerija Studentskog kulturnog centra,
Beograd

Aleksandra Estela Bjelica

U jednom konvencionalnom galerijskom prostoru Dragan Srdić se poigrao elementima naše svakodnevne realnosti, predstavivši ih na nekonvencionalan način. Pod nazivom *RANI RADOVI* Srdić je beogradskoj publici izložio osam frotaža i dva autentična objekta. S originalnih spomen-ploča tehnikom frotaža (franc. *frotter* – trljati, glačati; *se frotter à* – napasti, izazvati) on je "skidao" natpise kojima se

Dragan Srdić / Rani radovi, 1993, gvožđe, staklo, ugalj na papiru, 110 x 110 x 7 cm

objašnjava razlog postavljanja i postojanja tih ploča na mnogim zgradama u Beogradu. Razlozi su razni, ali svi se odnose na onaj segment naše prošlosti koji želimo da zaboravimo ili koga se stidimo. Reč je o važnim istorijskim događajima koji su, ovom prilikom, promenom svog mesta, izgubili na svom istorijskom značaju. Premeštanjem iz jednog prostora u drugi, drugačiji neminovno povlači (za) sobom i drugačije interpretacije istih pojmova.

Preispitujući prošlost Srdić, izaziva sadašnjost. U tom, drugom samostalnom projektu, on aktivno učestvuje ne samo kao umetnik koji se predstavlja, već sebi dodeljuje i ulogu slučajnog i začuđenog posmatrača (ukoliko se nije pojavio u zakazano vreme). On doziva, izaziva i poziva iznenađenog posmatrača na / u vrlo provokativnu igru. Uspeva da svojim radovima uspostavi direktnu i povratnu komunikaciju umetnik-delo-posmatrač.

Način izvođenja radova je vrlo jednostavan, pomalo i bizaran. Običnom, grafitnom olovkom, bez ikakvog simboličkog značenja, uzima otiske s ploča, čija reljefnost obećava raznovrsne vizuelne doživljaje. Dobijeni otisak je, u stvari, topografija ploče-slike, vrlo konkretnog sadržaja i prepoznatljivog izgleda. Topografija omogućava konstantnu promenu sadržaja ploče, kao što i sam materijal to nagoveštava svojim prirodnim sastavom. Ploče su iskorišćene kao matrice, kao predlošci za nove vizuelne strukture.

Srdićeva želja da šokira i provocira, ostvaruje se i upotrebom metalnih graničnika za kontejnere kao okvira za novonastale "slike". On ih delimično ulepšava i prilagođava novouspostavljenom sistemu vrednosti. Ipak, ostavlja tragove njihove prvobitne funkcije, s namerom da podseti i upozori na beskonačnost promena i neminovnu prolaznost u uspostavljenim odnosima između umetnika i njegovog dela. U rukama Dragana Srdića umetnost postaje puko beleženje ili naznačavanje njenog mogućeg odsustva.

Nenad Racković

Likovna galerija Kulturnog centra,
Beograd

Aleksandra Estela Bjelica

Izložbom *SUPERSTAR* u Likovnoj galeriji KCB umetnička aktivnost Nenada Rackovića je ozvaničena. Prilagodivši se zahtevima novog izlagačkog prostora, Rackovićeva umetnost izgubila je na svojoj autentičnosti.